bie designat: vnū carnale aliud spirituale. Nā pauper fastidie et de nobilitate gl'iat. ad carnalē superbiā ptinet: q̄ mē hoīes seculares freqt̄ solet euenire. De opibz āt mīe se ertollere, superbia spualis est: q̄ solz ecīa regulares corrūpere: magnis āt timēda est spualis superbia q̄ carnalis: q̄z se ertollē de bono ope aut vtute ab alto cadere est. Et quāto altior est ascensꝰ: tāto ē periculosior casꝰ. Dñs dicat i evāgelio. Cū facis elemosīnā, nesciat sinistra tua q̄d faciat dextera tua: ut elemosīna tua sit tabscondito: et ille q̄ videt in abscondito, reddet t̄. Per dexterā vrā opacio: p̄ sinistrā fauor seculi, nec eleuacio designat. Ex hijs ergo vobis āmonem. ne vrā q̄ agim⁹ oīa dere ad elacionē studeam⁹: alioquī merēde nō habebim⁹ apd̄ pīez nr̄m. Deū ondit q̄tum sit vicīū superbie cū subiūgit.

¶ Alia q̄ppe quinquitas iquitas: hoc apparet: q̄z cēteis vicijs maior est superbia. Q̄ vtutes em̄ extīminat humanam mentē. Superbia deo et hoībz odibil est. De hac scīptū est: Initium omnis pcī superbia. Pōna est ei in peccando: vltima r̄manet in fluctu. Nā cum hui dei cēteā vicia superauit, et in ad alta vtutū ascenderit: adhuc habet pugnā grā superbiā. Quā nisi expugnauit: frustra in cēteis laborauit. Cū g̊ sonis bona agim⁹ mercedē ab elacōe custodie debem⁹: q̄z nulla deo placet cū superbia opacio. Unde scīptā nos āmonet dicens. Omni custodia serua cor tuū: q̄m ex ipso vita procedit. Sequit.

¶ Et quid prest dispergendo dare pauperibus, et pauperem fieri: cū aīa miseria superbior efficit diuicias gtempnendo q̄ fuerat possidendo.

¶ Quid prest nā relinquere nisi relinquamus et nos. Rō. Ideo dicit dñs. Beati pauperes rebus: q̄ beati pauperes spū. Sim pōrz e regnū celorz. De gtēptu rez quisq̄z debet esse huilior: nō superbior. Et merito esset. ut eas in seculo retineret: q̄ sic reliquēt ut ide in monasterio superbiret. Sicut g̊ illa aīa est beata que sua ppt̄ deū pauperibz diuidit ut humiletur: ita illa est misera. que inde ertollit. Infelix ppfecto est quisquis vtutū tendit ad vicīū: et vnde primū hīe debuit inde tormētū cēpit. Dñs quippe superbia tūto i vmo est q̄to i altū se erigit: tāto grauius ppfundi labit. Q̄to excelsius eleuatur. Resecatis quibsda vicijs ad vnanimitatē redit. quā primo gnēdant dicens.

¶ Dēs g̊ vnanimit et gregorie viuite: et hortate i vobis deū iuce. cuius templa sūi estis.

Quō possim⁹ concorditer et vnanimiter viuere: xvi. Cap.

Unanimit viuim⁹. si vnum ideo amem⁹ hēam⁹: q̄admodū primitia ecclie: cui erat cor vnum et aīa vna. Qđ aut vnanimiter: ptinet ad volūtatē: gd̄ subdit cōcorditer: ptinet ad bonos mores. Hec est vīa ordo viuendi: primū ut sit volūtas vna: deinde gregis vita. Frat̄ qui vult gregarie viuere: debet pauos mores relinquere: ne sit pūsh. Tordiaty. Tdisciplinaty. ne amicicia sua cētis pmat. Deinde ita debz librare actus suos. pmones et motꝰ suos. et totā vitā suā: ut gregare possit sedm deū illis cū quibz vuit. Cēa g̊ sunt nōnulli qui posthīc seculū relinquūt. priias sequi volūtates voluīt. et rursꝰ sūt plerīq̄z. qui i suis actibz appetūt singulares apparere: idcirco dicit. Omēs vnanimit et gregarie viuite. Deū āt in nobis hortam⁹: si nos inuicē ppt̄ deū diligim⁹: si precepta eius sollicite custodim⁹: et efficim⁹ sm templū eius p ihīam cōnē spūs eius i nobis. Nostrū est deū honorare p bonā vitā: dei est in nos habitare et illustrare p gratiam.

¶ Alia exposicio. Nec ertollāt se cōi vite aliquid de suis facultatibz cōtulerūt: et cēt⁹ usꝰ fruerētur.

Q̄z beatus sit qui ab oī specie superbie imunis est: xvij. Cap.

Melius est res suas i seculo tenere: q̄ eas ita i monasterio distribuere ut velit se inde ertollere. Nā si ertollit: deciuit. Cīsq̄s em̄ i eo q̄d bñ agit tumescit: eo ipso timere quo ppiat addit. Bona quippe actio cum elacōe: nō eleuat sed grauat. Dñs est g̊ illa aīa: q̄ pīez dicit cū ppha. Dñe nō est exaltatū cor meū: neq̄z elati sūt oculi mei. Neq̄z ābulaui i magnis: neq̄z i mirabilibz supra me. Sed vr plane est qui nō hz occultā superbiā i corde neq̄z aptam i corpe: nō in vultu, nō i habitu, neq̄z i sermone, neq̄z in opere: neq̄z i cēteris motibz suis. Et si nō ābulat in magnis: id est si se non reputat in magnos. q̄ nobilis fuit a potēs. aut q̄ diuicias suas cōi vite ptulerit: a q̄ aliquo officio sit vtilis. Et si nō ambulat in mirabilibz supra se: ut de religiōe et sanctitate desup a deo sibi collata. nō velit apparē tūr admirabilis atq̄z laudabilis. Raro tuemīr: q̄ aliquā ex hijs gmodonē nō habeat. Ut autē oīa ista superbie genera possit superare, suus dei. semp de se humiliter debz sentire: et nō exaltare aīam suā sed in humilitate deprimere: iurta q̄d scīptū est. Q̄to maior es: tāto humilia te in omnibz. Valde em̄ timēda sūt: que sequūtur.

¶ Alia quippe quinquitas iquitas: ut vsq̄z pereant.

¶ Item de superbia. xviij. Caplm.

Avaricia nō exercetur nisi in malis opibz. neq̄z luxuria: sil'iter et cēta vicia. Sola superbia ecīa bonis opibus insidiatur. ut pereat. Ideo plūsq̄z bona sua opa pdidit: quia ea se egisse iactanter ptulit. Augꝰ. Fuit quidā. qui de gtēptu vane gl'ie: vanius gl'iant. Sil'iter sūt plerīq̄z: qui de gtēptu diuiciaz vanius ertollūt. De q̄ bz subdicit.

¶ Et q̄ prest dispergendo dare pauperibus et pauperem fieri: cū anima misera superbior efficit diuicias gtempnendo q̄ fuerat possidendo.

¶ Item de ca fienda superbia. xix. Cap.

Si breuit et apte dicat. Ideo prest pauptas cū superbia: melior est diues humilis: q̄ superbꝰ pauꝑ. q̄ melior est pauꝑ humilis: q̄ iustꝰ elatus. Debz g̊ fugi dei i oībus esse pusꝰ. et circumspecte domū ne mala agat: deinde ne bona neglegat: pmodū ne in bonis q̄ egerit tumescat. Quia tūt veracit sūt bona q̄ agim⁹: si ea semp in humilitate custodim⁹. Et cūt veracit sum⁹ pauꝑes r̄: si humiles sum⁹ p amore xp̄i. Et bī pauꝑes spiritu: q̄m ipsoz est regnū celorz. Vñ apte subditur.

¶ Omēs g̊ vnanimes et gregariter viuite: et hortate i vobis deū iuicem. cuius templa sūi estis.

Cap. De vnitate gregarie. xx.

Caritas quippe et humilitas generāt caritatē: caritas vero vnitatē mutuā atq̄z gregariā: vnitas et gregaria efficiūt nos tēplū dei. Et tūt vacater deū hortam⁹. q̄n vnanimes et gregarie viuim⁹. Tūt ondim⁹ q̄z sum⁹ discipuli r̄: si tenem⁹ vnitatē caritatis xp̄i. Hīc est q̄ ipe dñs aut. In hoc cognoscēt omēs q̄z discipuli mei estis: si dilectionē habuerītis ad inuicē.